

Hon hvørki rópar, sveiggjar við ørmunum ella flennir hart, men róliga fasadan goymir ein vilja úr stáli og eitt hugflog, sum røkkur langt upp um høgu fjøllini í Klaksvík, har 37 ára gamla Guðrun Elttør býr saman við manni og trimum børnum

Í fyra ár hevur Guðrun Elttør arbeitt við tógvi, binding og sniðgeving burturav, og hóast hon í lýtuni eisini arbeiðir sum stuðul, er hon sera virkin á kreativa økinum.

Guðrun greiðir frá, at hon altíð roynir at vera uppsøkjandi og leitandi. Í summar var hon á stórum donskum bindifestivali í einum lítlum býi á Fanø. Á festivalinum vóru ein rúgva av vitjandi, nógvar workshoppir, fyrilestrar, sölubásar og framsýningar, og fleiri dugnaligir sniðgevarar luttóku.

– Hetta er aðru ferð ein slíkur festivalur er í Danmark, og eg var fyrsti føroyingur, sum hevði verið við. Tað var ótrúliga stuttligt og gevandi at vera saman við so nógvum so kreativum fólki, og støðið var ótrúliga høgt og stílfult. Festivalurin fór fram í fleiri ymiskum hølum, at tað gav eina serliga atmosferu.

Sjálv kundi Guðrun væl hugsað sær at verið við til at skipa fyri einum slíkum festivali í Føroyum, og hon heldur, at Klaksvík hevði verið væl egnað, tí har eru so nógvar stór hølir savnaði á einum lítlum øki.

Hugurin drívur verkið

Hóast Guðrun upprunaliga lærði til skrivstovufólk, so hevur tað handaliga altíð fyllt nógva, og áhugin fyri tógvi og binding hevur altíð verið stórur. Men hon hevði ongantíð hugsað um at farið á handarbeiðsskúla, fyrr enn hon av tilvild hoyrði eina gentu siga einari aðrari frá um ein hondarbeiðsháskúla.

– Eg hugsaði, at hatta er akkurat eg. Eg søkti og slapp inn, og aftaná fór eg víðari til eina tvey ára honda rbeiðslæraraútbúgving.

Í samband við útbúgvingina var Guðrun í starvsvenjing í einum donskum tógvhandli, har eigarin sjálf sniðgav og gjørði bindiuppskriftir. Hetta hugtók hana so mikið, at hon hugsaði, at okkurt líknandi kundi hon hugsað sær.

Droymir um føroyskan bindifestival

Sambandið úteftir áttu vit at dyrka nógva meira, tí tað eru so nógva ótrúliga dugnalig og fantasirík fólk, sum kundu givið okkum íblástur og eggjan, heldur bindisniðgevin og tógvseljarin, Guðrun Elttør
Mynd: Benjamin Rasmussen

Ta fyrstu tíðina eftir at hon flutti aftur til Føroya, lá tað kreativa í frítíðini. Men so fekk hon hug at selja gott úrvalstógv og gera mynstur til.

– Um somu tíð lýstu tær fyrstu ferð við Gluggaglæmu, og eg meldaði meg beinanvegin til uttan veruliga at vita, hvat eg skuldi hava

við, sigur Guðrun, men tá Gluggaglæma byrjaði, var tógvið komið og mynstur til barnahettutroyggjur gjørt, og hon fekk so mikið góða móttøku, at hon fekk mót at gera meira við tað, og hon valdi at byrja egnu fyrirøku, sum hon kallaði Noða.

– Hetta gekk so mikið væl, at eg

segði starv í handli frá mær og valdi at arbeiða fulla tíð við at binda, selja tógv og gera uppskriftir.

Tógvsølan er heilsøla, har hon selur til fleiri handlar í Føroyum og eisini til Danmarkar, og umframt tógv- og uppskriftssøluna hevur Guðrun eisini undirvíst í kvøldskúlanum, handarbeiðsskúlanum og húsarhaldsskúlanum.

Síðani í summar hevur hon havt eitt niðursett starv sum stuðul, bæði tí hon trongdi til at koma út millum onnur fólk, og tí Toll og Skatt forskrekti hana við einari stórarokning. Men hon hevur abso-lutt ongar ætlanir um at gevast við Noða.

– Hetta er mítt hjartabarn, og eg havi framvegis nógvar ætlanir, sigur hon.

At broyta mynstrið

Guðrun gevur mammu sínari æruna fyri sínar kreativu gávur. Mamman seymaði og bant nógva, og Guðrun sigur, at mamman framvegis dugir nógva betur enn hon.

– Hon gekk ongantíð slaviskt eftir uppskriftum ella mynstrum, men fann uppá sjálv, fortelur hon um mammu sína.

Og hetta at finna uppá, at broyta mynstur og at flyta seg er nakað, sum hevur stóran týðning fyri kreativitetin.

– Føroysk binding er eitt sindur fastlöst í ávísingum tingum og mynstrum, og sjálvt um siðvenja er góð og føroysku bindimynstrini eru virðismikil, so hava vit eisini brúk fyri at koma víðari.

Framsýningarnar Hendur og Hugflog og Gluggaglæma høvdu stóran týðning, millum annað tí tær skaptu sambond, synergi og fokus, staðfestir Guðrun, og tí er tað sera óheppi, at tilíkt dettur niðurfyri, tí eingin stuðul er.

Gluggaglæma skapti eisini sambond úteftir. Og Guðrun heldur, at hetta áttu vit at dyrkað nógva meira.

– Tað eru so nógva ótrúliga dugnalig og fantasirík fólk, sum kundu givið okkum íblástur og eggjan, so føroysk binding og ullvinna kundi flutt seg longur frameftir, sigur Guðrun avgjörd.

– Vit skulu tora at gera nakað annað enn tað vanliga, og tað kunnu tilílk fólk geva okkum mót og hug til, heldur hon.